

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vil drukne den Udtalelse, som fremkom fra hans Kollega, i Munterhed. Jeg maa bestride, at jeg ikke skulde være i Stand til at opfatte en Taler, naar han udtaler sig muntert. Der sidder f. Eks. det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og smiler; naar vi holder Møder sammen, er de meget muntre, og jeg forstaaer godt det ærede Medlems Smil. Men naar man kommer ud for at tale alvorligt paa et Møde og saa giver sig til at fortælle Vælgernes, som sidder lydhøre for, hvad der meddeles dem herovre fra, den Slags Ting, som det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen her har gjort, saa kan man ikke klare Sagen bagefter ved at henvise til mangelfuld Opfattelsesevne hos andre. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kan udmærket lade det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen falde, han har været ude at gøre i Nælderne og kan ikke reddes. Men det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen maa erindre, at Landbrugsministeren var ved det samme Møde, og han burde, forekommer det mig, i Kraft af sin ansvarsfulde Stilling øjeblikkelig være staaet op og have sagt til Forsamlingen, at det kun var en Spøg, den ærede foregaaende Taler fremkom med, for saaledes er Venstres Militærforslag ikke. Tværtimod, foruden de 300 smaa Ryttere hører der diverse andre Ting med, en Smule Kompot o. s. v., men altsammen noget, som koster langt mere, end de 300 Ryttere vilde koste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har nu fundet ned til det Musehul, hvori konservative og Moderate som Regel gemmer sig, naar Militærdiskussioner foregaaer, nemlig den gamle Tale om, at vi har givet Penge til Sikringsstyrken i Krigens Dage uden at tage Valg derpaa. Det ærede Medlem vil vel ikke være uvidende om, at dette skete med Tilslutning fra alle Partier paa Rigsdagen, at det var en Anvendelse af den fra 1909 gennemførte Ordning, og at selve Beslutningen om ikke at afholde Valg i Krigens Tid blev taget efter indgaaende Forhandling i Rigsdagen ved Aftale mellem alle Rigsdagens Partier. Dernæst ønsker jeg at sige til det ærede Medlem,

at han tager fejl, naar han tror, at den Halvdelen af de Besparelser, han taler om og som jeg har sagt vilde forsvinde, staaer i Forbindelse med de Nedsættelser, der er vedtaget ved særlig Lov. Nej, det jeg har talt om, er, at henved Halvdelen deraf forsvinder ved Prisniveauet, ved selve dette, at Finansloven, som det ærede Medlem tager som Udgangspunkt, regner med et helt andet Prisniveau end de Love, som det ærede Medlem taler om. Dernæst anser jeg det for sandsynligt, naar man kan faa det hele gjort op, at det meste af denne Halvdelen forsvinder ved de vedtagne Besparelser, saaledes at vi ved faa Ændringer kan komme til et Resultat, der for det kommende Finansaarsvarer til det, der vilde opnaas ved Gennemførelsen af Venstres Forslag. Endelig skal jeg tilføje, at naar det ærede Medlem siger, at man holder jo ikke Valg i Danmark paa et eller to Spørgsmaal, men man holder Valg paa Partiernes almindelige Stilling, saa tror jeg dog, at det ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet, hvad der er foregaaet politisk i dette Land ved en lang, lang Række af Valg. Alle, der husker tilbage, eller alle, der kender Danmarks politiske Historie, vil dog vide, at ved saa godt som alle Valg her i Danmark har det været et eller to Spørgsmaal, der var de alt afgørende, de bestemmende ved Vælgernes Standpunkttagen, ikke for hver eneste Vælger, men for hele Valgets Karakter, og ingen kan vel være i Tvivl om, at ved Valget i 1920 var det de to Spørgsmaal, jeg nævnte, og ikke Militærspørgsmaalet. Hvis de ærede Modstandere, vi har i denne Sal, har Tiltro til deres Forslags Bæreevne overfor det danske Folk, saa vær ikke bange for at lade Folket selv stemme om Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte om et Musehul, hvor Konservative og Venstremænd søger hen. Ja, man er jo nødt til, naar man skal finde sin Modstander, at søge ham paa det Sted, hvor han opholder sig. Og naar vi ønsker at finde de Radikale og deres Stilling til Militærspørgsmaalet, belyst af Virkelighedens haarde og skarpe Lys, saa søger vi til Verdenskrigens Dage, og saa kommer vi altsaa ned i noget, som det ærede Medlem kalder et Musehul — maaske i Erkendelse af sit Partis Størrelse —, men som jeg vilde foretrække at kalde en Rævegang, hvorfra der som i alle vel indrettede Rævegange er flere Udgange, og en af dem var den, som